

ת"פ 26462/03/13 - מדינת ישראל נגד ליאב געדי, דרור געדי - לא בעניינו, אבי שיטובי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 26462-03-13 מדינת ישראל נ' געדי ואח'
בפני כב' השופטת איטה נחמן
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
1. ליאב געדי
2. דרור געדי - לא בעניינו
3. אבי שיטובי
26 פברואר 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלעד מאיר

נאשמים 1 ו- 3 וב"כ עו"ד אלון קריטי

גזר דין - נאשמים 1 ו- 3

מבוא:

1. הנאשמים הורשעו כפי הודייתם, במסגרת הסדר דיוני, בביצוע עבירות כמפורט להלן:

נאשם 1: שתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה על סעיף 499(א) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), שתי עבירות התפרצות בצוותא למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, עבירה על סעיף 406(ב) בצירוף סעיף 29 בחוק, שתי עבירות של גניבה בצוותא, עבירה על סעיף 384 בצירוף סעיף 29 בחוק ואספקת סם מסוכן, עבירה על סעיף 13 וצירוף סעיף 19 בפקודת הסמים המסוכנים, [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: הפקודה).

נאשם 3: סיוע להתפרצות בצוותא למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, עבירה על סעיף 406(ב)+31+29 בחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, החובק שלושה אישומים, במסגרת אכיפה של משטרת ישראל בנוגע לעבירות סמים והתפרצות, הנאשמים, ביחד עם נאשם 2, התפרצו לשתי דירות דמה, האחת בעיר רחובות והשנייה בעיר נתניה. את המפתחות לדירה ופרטי מיקום הכספות קיבלו מנ.פ סוכן משטרת

סמוי "להלן: "הסוכן").

על פי האישום הראשון הנאשם 1 שוחח עם הסוכן וקיבל ממנו מפתחות לדירה בעיר נתניה וכן את מיקום הכספת בדירה. נאשם 1 מסר את המפתחות לנאשם 2. נאשם 3 הסיע במוניתו מ.ר. 80-590-25, את נאשם 2 לדירה, וזה האחרון פרץ לדירה וגנב מתוך הכספת סכום של \$1230. מיד ובסמוך לכך, התקשר הנאשם 2 לנאשם 3 והאחרון שב למקום ואסף את נאשם 2.

על פי האישום השני הנאשם 1 שוחח עם הסוכן, ביקש ממנו, במספר מועדים, להשיג מפתח לדירה, וכן בירר אם יוכל למכור אדקח אותו גנב בן דודו. ביום 15.10.2012 מסר הסוכן לנאשם 1 מפתחות לדירה בעיר רחובות והנחה אותו בדבר מיקום הכספת בדירה. באותו היום נסעו הנאשם 1 והנאשם 2 לדירה, זה האחרון התפרץ לתוכה, רוקן תכולת שני ארונות כדי לחשוף את הכספת. משלא מצאה התקשר נאשם 2 לנאשם 1 ואמר כי אינו מוצא את הכספת. נאשם 1 התקשר לסוכן, ביקש הנחיות לגבי מיקום הכספת, ומסר את הפרטים לנאשם 2. בהמשך לאמור נאשם 2 עקר את הכספת ממקומה, הכניסה לתיק גב ויצא מהדירה. בהמשך לאמור, נסעו הנאשמים בדרך יבנה ובשטח כורכר, פתחו את הכספת וגנבו תכולה אשר הכילה 5 שרשראות זהב, 2 זוגות עגילי זהב וטבעת זהב בשווי 3,050 ש"ח.

על פי האישום השלישי ביום 6.11.2012, סיפק הנאשם 1 לסוכן שתי פלטות סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 195 גר' ברוטו.

3. על פי הסדר הטיעון שהציגו הצדדים הנאשם 1 יודה, יורשע, ישלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. ככל שהתסקיר יהיה חיובי באופן שיצביע על לקיחת אחריות, שיתוף פעולה עם השירות ככל שיידרש, היעדר פתיחת תיקים חדשים והמלצה חיובית, תעתור המאשימה לעונש מאסר בן 32 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילת רישיון נהיגה על תנאי, ואילו ב"כ הנאשם 1 יהיה חופשי בטיעונו. בנוגע לנאשם 3 סוכם בין הצדדים כי הנאשם יודה יורשע יופנה לקבלת תסקיר מבחן, כאשר עמדת המאשימה הינה למאסר בפועל, ואילו ב"כ הנאשם 3 יהיה חופשי בטיעונו.

4. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 1 עולה כי הנאשם בן 35, נשוי, אב לשני ילדים בני 5 ו-9 וכיום עובד כנהג. מתולדותיו עולה כי הנאשם 1 חווה ילדות מורכבת בכל הנוגע ליחסיו עם אביו, ובמהלך חייו הבוגרים עשה שמוש לרעה בסמים, ניהל קשרים שוליים, הסתבך בפלילים ואף ריצה תקופת מאסר לפני כעשור. לאחר שחרורו התחתן ופעל לשינוי בחייו שהוביל לניהול חיי משפחה נורמטיביים. הנאשם 1 נגמל מסמים אך החל לעשות שימוש ברעה באלכוהול כתחליף להתמכרותו. כאמור כיום הנאשם 1 עובד כנהג, ומחווות דעת ממעסיקו נכתב כי מדובר בבחור רציני ואחראי.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע בושה על הסתבכותו בפלילים, הבין את חומרת מעשיו והביע את חששו מפני עונש מאסר. כמו כן הנאשם השתלב בטיפול במסגרת עמותת "אפשר", מסר בדיקות שתן שהעידו על ניקיון מסמים.

שירות המבחן העריך כי המשך טיפול הנאשם יוכל לסייע לו לעבד את קשייו ולקבל כלים להתמודדות בונה עם משברים.

מתסקיר משלים שהתקבל בעניינו עולה כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בטיפול בו, העמיק את הקשר הטיפולי ושיתף בצורה כנה בסיפור חייו. עוד עולה כי מאז החל בטיפול הפסיק נאשם 1 את השימוש באלכוהול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 נמצא במהלך תהליך שינוי חיובי, אשר הוביל לשינוי בתפיסתו את עצמו ובדימויו העצמי.

לאור המתואר, סבר שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות דומות הינו נמוך ויש להעדיף את הפן השיקומי בענישתו ולהטיל על הנאשם 1 עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות והעמדתו בצו מבחן למשך 12 חודשים.

5. מתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 3 עולה כי הנאשם בן 40, נשוי, אב לשלושה ילדים ועובד כנהג מונית. ממכתב שהציג הנאשם 3 מתחנת המוניות בה עובד על כי הנאשם עובד לשביעות רצון הלקוחות.

ביחס להסתבכותו בעבירה, מסר הנאשם 3 כי בדיעבד נודע לו כי שותפיו תיכננו לבצע גניבה. הנאשם 3 ציין כי הינו מבין את אחריותו ואשמתו בשל העובדה כי התנהגותו המתוארת בכתב האישום סייעה לנאשמים האחרים לבצע את העבירה. באשר להרשעתו בדין ציין הנאשם כי הרשעה בדין תוביל לפגיעה בהמשך עיסוקו כנהג מונית ואף הציג מסמך ממנו עולה כי במסגרת עבודתו מגיע לשדה התעופה וכי מידי שנה נדרש להציג תעודת יושר.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו בעל אישיות מגובשת, המתפקד באורח תקין כאשר ביצוע העבירה אינו מאפיין את נוף חייו.

על כן, המליץ שירות המבחן על השתת עונש קונקרטי בדמות של"צ בהיקף של 200 שעות.

טיעוני הצדדים:

6. ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה לעונש כי הנאשם 1 הינו בעל הרשעה קודמת בגין סחר בסמים מסוכנים ואף ריצה בגינה תקופת מאסר בת שנתיים וחצי. עוד טענה כי יש במעשיו של הנאשם חתירה תחת הסדר הציבורי, כאשר הנאשם 1 דרס ברגל גסה את זכותם היסודית של בעלי הבתים וקניינם, ויש במעשיו אף פגיעה בתחושת הביטחון של מי שבתם נפרץ. בנוסף, המדובר בעבירה שהינה קלה לביצוע וקשה ללכידה. לטענתה של ב"כ המאשימה, עבירות הרכוש הפכו למגיפה במדינתנו, והדרך היחידה למגרה הינה באמצעות ענישה מרתיעה תהפוך אותה לבלתי כדאית.

באשר למתחם העונש בגין עבירות ההתפרצות טענה ב"כ המאשימה כי המתחם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר ורכיבים נלווים.

באשר לעבירת אספקת הסם טענה כי המדובר בעבירה חמורה, שכן נגע הסמים מכרסם בכל חלקה טובה בחברתנו, ועל כן לא בכדי העונש בצד העבירה זו הינו 20 שנות מאסר. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לכך שעברו הפלילי של הנאשם קשור בעבירות סמים, ונראה כי העונש שהוטל עליו בעבר לא הרתיעו מביצוע מעשיו בשנית.

בנוגע להמלצת שירות המבחן טענה, כי כל בית המשפט לשקול שיקולים רחבים מלבד שיקוליו הצרים של הנאשם. לדידה של ב"כ המאשימה, יש לבכר בעניינו של הנאשם את שיקולי ההלימה, הרתעת הרבים וכן

הרתעת היחיד.

על כן עתרה ב"כ המאשימה להשית על נאשם 1 עונש מאסר בן 32 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. באשר למוצגים עתרה ב"כ המאשימה להשמדת הסמים ולחילוט יתר המוצגים.

בנוגע לנאשם 3 טענה ב"כ המאשימה כי מעשיו כפי שמתוארים בכתב האישום המתוקן מעידים כי הנאשם 3 היה "כלי שבלעדיו אין" בכל הנוגע להתפרצות. בנוגע לערך המוגן שנפגע ממעשיו של הנאשם 3 חזרה ב"כ המאשימה על טיעוניה בעניין נאשם 1, וטענה כי מתחם העונש ההולם הינו עונש מאסר לתקופה משתנה לצד רכיבים ולווים.

על כן עתרה ב"כ המאשימה להשית על נאשם 3 עונש מאסר של ממש, מאסר על תנאי וקנס.

7. ב"כ נאשמים 1 ו-3 טען בטיעונו לעונש כי תסקירי המבחן שהוגשו בעניינם של הנאשמים חיוביים ביותר, ונראה כי הנאשמים עברו תהליך שיקומי ארוך ומקיף. בנוסף, הנאשם 1 הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. בנוגע לעבירת אספקת הסם טען, כי אין מדובר בסם מן הסוג החמור ביותר, כאשר הנאשם 1 סיפק את הסם לסוכן ללא כוונת רווח.

ב"כ הנאשמים הפנה לפסיקה בדבר מתחם הענישה בעבירות ההתפרצות ואספקת הסם. בנוגע לעבירות ההתפרצות טען כי המתחם נע החל בענישה של מאסר בעבודות שירות וכלה ב- 14 חושי מאסר בפועל. בנוגע לעבירת אספקת הסם טען כי המתחם הינו החל בהימנעות מהרשעה וכלה בעבודות שירות.

ב"כ הנאשמים הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם 1 בדבר העובדה כי הינו אב לשני ילדים קטינים, לקיחת האחריות מצדו והבעת הבושה על הסתבכותו, בדיקות השתן ה"נקיות" שמסר, עבודתו כנהג משאית והשינוי שערך באורחות חייו, הערכת שירות המבחן כי הסיכוי להישנות המעשים הינה נמוכה והמלצת שירות המבחן לבכר את הפן השיקומי בענישתו.

כמו כן, ב"כ הנאשמים ביקש לציין כי מעורבותו של הסוכן באירועים מהווה, לדידו של ב"כ הנאשמים, נסיבה לקולא.

על כן, עתרה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם 1 עונש מאסר בעבודות שירות ולהימנע משלילת רישיון נהיגה בפועל.

בנוגע לנאשם 3 טען ב"כ הנאשמים כי למרות שבתסקיר המבחן לא נכתב מפורשות המלצה להימנעות מהרשעת הנאשם, אך מתוכן התסקיר עולה בבירור שזה הוא הלך הרוח. עוד טען, כי מעורבותו של נאשם 3 אינה מן החמורות במדרג בעבירות, אך עוצמת הפגיעה בנאשם ובפרנסתו באם הרשעתו תישאר על כנה הינה קשה. עוד טען ב"כ הנאשמים כי הנאשם 3 עומד בכל הקריטריונים לאי הרשעה כפי שאלה באו לידי ביטוי בהלכת כתב.

על כן, עתרה ב"כ הנאשמים לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואם, להימנע מהרשעת הנאשם ולהשית עליו

צו של"צ.

8. נאשם 1 ניצל את זכותו למילה האחרונה, אמר כי הוא מצטער על מעשיו ומקווה שתינתן לו הזדמנות להמשיך בטיפול ולצאת לדרך חדשה.

9. נאשם 3 ניצל אף הוא את זכותו למילה האחרונה, אמר כי הוא מצטער על מעשיו וכי הוא המפרנס היחיד במשפחתו.

דין והכרעה:

10. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצעו הנאשמים, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערך החברתי שנפגע:

11. יש במעשים בהם הורשעו הנאשמים כדי חתירה תחת הסדר הציבורי. כידוע, עבירות הרכוש הפכו למכת מדינה של ממש. על בית המשפט מוטל תפקיד של ממש במלחמת החורמה שיש לנהל כנגד עברייני הרכוש, על ידי החמרת הענישה על עבריינים אלה. הנאשמים רמסו בגסות את זכותו היסודית של זולתם בקניינם. וברורים ההלם והטראומה שהיוו את מנת חלקם של אלה שמצאים את ביתם מבצרם כשהוא פרוץ וכשחלק מרכושם היקר איננו עוד. כמו כן, יש לזכור כי קיים פוטנציאל כי התפרצות לבית מגורים תתדרדר לאלימות כלפי גוף ותוביל לאסון וטרגדיה חמורה, בעשרות מונים, מהנזק הכלכלי הטמון בעבירה.

בית המשפט העליון חזר והדגיש את חומרת עבירת ההתפרצות למקום מגורים ואת מדיניות הענישה המחמירה ההולמת עבירה שכזו. יפים הדברים שאוזכרו בהקשר זה ברע"פ 244/10 קרופניק מיור נ' מדינת ישראל (לא פורסם - ניתן ביום 25.1.10), בזו הלשון:

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם..."

כמו כן אציין את הקביעות בתפ"ח (ב"ש) 952/03 מדינת ישראל נ' אלחרר איתן לא פורסם:

"העבירה הינה מסוג פשע. האפשרות שתוך כדי ביצוע עבירה זו העבריין יגרום למותו של אחר, אפילו אם לא התכוון לכך, על מנת להימלט, או על מנת להקל בביצועה, ברורה ביותר... לא מדובר בסוג של עבירה לא חמורה, או מקרה בו מלכתחילה לא ניתן היה לצפות לאן עלולים הדברים להתגלגל..."

בחינת מעשיהם של הנאשמים מוביל למסקנה כי **פגיעתם בערכים המוגנים** הינה בדרגה גבוהה. הגם שמדובר בפעילות אכיפה שבוצעה על ידי סוכן, תוך תשומת לב כי הדירות אליהם התפרצו הינן דירות דמה, מדובר בפגיעה מהותית הערכים המוגנים שכן, החשוב לעניינינו הינו כוונת הנאשמים, תעוזתם ותכנונם המוקדם את העבירות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

12. אלו הנסיבות הקשורות לעבירות שעל בית המשפט, כמצוות סעיף 40 בחוק, לקחת בחשבון בעניינם של הנאשמים שמלפני:

התכנון שקדם לביצוע העבירה, במיוחד בכל הקשור לנאשם 1, אשר היה הדומיננטי שבחבורת הקושרים, והוא העבריין אשר הניע את מהלך העניינים כאשר פנה פעם אחר פעם לסוכן כדי שישפיק לו קוביות ופותחנים (הכוונה הינה לכספות ומפתחות). למרות חלקו היחסי של נאשם 3, אין להעלים עין מן העובדה כי גם נאשם זה תכנן את מעשיו ומתן "עזרה" לחבריו מראש.

חלקו היחסי של הנאשם 1 בביצוע העבירה הינו משמעותי בקביעת עונשו שכן נאשם זה היה בבחינת המתכנן הראשי בקנוניות להתפרץ לדירות. בכל הנוגע לנאשם 3 יש להביא בחשבון את **חלקו היחסי** הקטן יחסית בביצוע העבירה והיותו בבחינת מסייע בלבד. העובדה כי את הפרשה אופפת מעורבותו של סוכן משטרתי אינה מובילה למסקנה כי **מידת השפעה של אחר על הנאשם הובילה אותו לביצוע העבירה**, שכן מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם הוא זה שפנה לסוכן בבקשה, פעם אחר פעם, שישפיק לו מפתחות לדירות ואינפורמציה על כספות.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הינו משמעותי, שכן ההתפרצות לדירת מגורים טומנת בחובה פוטנציאל נזק ממוני נרחב, וכן ישנה סכנה הינהרנטית לפגיעה בנפשות המצויות בדירה. עם זאת בענייננו יש לקחת בחשבון את העובדה כי הדירות שנפרצו הינן דירות דמה.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה, הינו אפסי וזאת בראייה אובייקטיבית של הדברים.

הסיבות שהביאו את הנאשם 1 לבצע את העבירה, הינן תאבת בצע, הא ותו לא.

כמו כן יש לקחת בחשבון את יכולתם של הנאשמים להבין את אשר עשו, את הפסול שבמעשיהם.

מתחם העונש ההולם:

13. אכן כפי שעולה מהפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה, בעבירה של התפרצות לבית מגורים במטרה לגנוב השיתו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, עונשי מאסר החל ב 12 חודשים וכלה ב-24 חודשי מאסר, הכל בכפוף לנסיבות ביצוע המעשה והעושה. כמו כן, אף בפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשמים, נקבע כי מתחם העונש לעבירה הינו בין 10 ל-22 חודשי מאסר, אך בעניין הנאשם שם חרג בית המשפט ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

כך לדוגמא, 28679-09-09 (שלום רמ') **מדינת ישראל נגד מוסלמאן** (30.4.13), הורשע הנאשם בכניסה והתפרצות לבית מגורים בצוותא חדא, נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה הינו 12-24 חודשי מאסר, והושתו על הנאשם 16 חודשי מאסר, 8 חודשי מאסר על תנאי, ופיצוי בסך 2,500 ₪; רע"פ 6305/13 **נוביקוב נ' מדינת ישראל** (2.1.14), הנאשם הורשע בקשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות ושינוי זהות של רכב. בית המשפט העליון אישר את מתחם העונש של 10-22 חודשי מאסר שנקבע בבית משפט קמא, אך סטה משיקולי שיקום והעמיד את עונשו של הנאשם על 6 חודשי עבודות שירות; ע"פ (מחוזי ת"א) 7267/09 **מדינת ישראל נ' קונסטנט** (18.5.09), הנאשם הורשע בהתפרצות לבית מגורים, גניבה, היזק לרכוש בזדון ואיומים, הושתו עליו בבית משפט השלום 9 חודשי מאסר. בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמיד את עונשו של הנאשם על 18 חודשי מאסר והפעיל מאסרים על תנאי שעמדו לחובתו כך שבפועל הושתו עליו 25 חודשי מאסר. 45536-02-11 **מדינת ישראל נ' פורסוב** (3.7.12), הנאשם הורשע בשתי עבירות התפרצות וגניבה וכן בעבירות של החזקת נכס חשוד כגנוב. לחובת הנאשם עמד עבר פלילי, אך בסופו של יום עברו היה ישן יחסית ובמשך כ- 6 שנים הצליח להתרחק מביצוע עבירות, ועל כן הוגש בעניינו תסקיר שירות מבחן חיובי. בסופו של יום ולאחר שכלול הנסיבות הושת על הנאשם 24 חודשי מאסר ו- 8 חודשי מאסר על תנאי.

על כן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם כל אחד ממעשי ההתפרצות החל ב- 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר. בנוגע לנאשם 3, משהורשע בעבירת סיוע בלבד מתחם העונש בעניינו נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר.

14. בכל הנוגע לעבירת אספקת סם, מדיניות הענישה הנהוגה מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים שפשה בחברה הישראלית ובתפקיד בית המשפט, בהעברת מסר מתבקש, באמצעות השתת עונשים חמורים על עברייני הסמים.

בעבירת הספקת סם השיתו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, עונשים מגוונים, החל בענישה צופה פני עתיד וחינוך וכלה בעונש מאסר בפועל בן מספר חודשים. הכול, בכפוף לנסיבות ביצוע המעשים ובטרם הפרדה הראשונית המתבקשת בין נסיבות המעשה לאלו של העושה, המגולמת בהוראות תיקון 113 בחוק.

כך, בת"פ (שלום פ"ת) 40921-05-10 **מדינת ישראל נ' בן עזרא** (18.10.2012), שם הורשע הנאשם בעבירות של הספקת סם והחזקת סם לשימוש עצמי והושתו עליו 4 חודשי מאסר והופעל מאסר על תנאי של 4 חודשים בחופף ובמצטבר כך שהנאשם ריצה 5 חודשי מאסר; בת"פ (שלום ראשל"צ) 3200-09 **מ.י. תביעות ראשל"צ נ' חן דרעי** (25.06.2012), הנאשם הורשע בעבירות של הספקת סמים מסוכנים, החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 והתנגדות בכוח למעצר חוקי והושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (שלום ראשל"צ) 49112-07-11 **מדינת ישראל נ' אביחי גרופי**, הורשע הנאשם בהספקת סמים מסוכנים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, והשתתי על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, קנס בסך 2,500 ₪, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 10 חודשים ופסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 12 חודשים.

על כן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירת הספקת הסם החל בעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות וכלה במאסר מאחורי סורג ובריח למשך חודשים ספורים.

חריגה ממתחם העונש הראוי:

15. ב"כ נאשם 3 עתר להימנעות מהרשעת הנאשם 3 לצד השתת ענישה חינוכית. כמבואר מעלה, בעתירה מעין זו המדובר בסופו של דבר בחריגה ממתחם העונש ההולם. בבואו לגזור את דינו של נאשם, עורך בית המשפט איזון ראוי בין אינטרס הנאשם לבין האינטרס הציבורי, ואף בוחן את נקודות ההשקה בין אינטרסים אלו. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט איילון בע"פ 91/1399 **רוני ליבוביץ' נ' מדינת ישראל**, פד"י מז' (1), 177, כדלהלן:

"אכן במסורת הפסיקה נקבעו כללים בדבר דרכי הענישה ומטרותיה שעל השופט לשקלם בבואו לגזור את הדין. אופייה של העבירה ונסיבותיה, עולמו של העבריין, עברו ועתידו, הצורך בהרתעתו של העבריין שהורשע ובהרתעתם של עבריינים בכוח, מידת התגמול וחובת השיקום, תיקון היחיד ותיקונה של החברה".

לעניין הרשעת הנאשם 3:

16. לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, המלצת שירותי המבחן ומכלול נסיבות העניין, נחה דעתי כי ראוי להרשיע את הנאשם 3 בדיון.

כלל הוא, כי משעבר נאשם עבירה המיוחסת לו בכתב האישום, הוא יורשע וייענש כהוראת האינטרס הציבורי ולשם הגשמת מטרות הענישה.

בית המשפט משתמש בסמכותו שלא להרשיע נאשם בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרתה של העבירה. התרשמתי כי נסיבות שכאלו אינן מתקיימות בעניינם של הנאשם שמלפניי.

בע"פ 2513/96 מ"י נ' שמש, פד"י נ (3) 682 נפסק כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להמנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת שוויון לפני החוק" [שם בעמ' 638]

בע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י, פדי נב (3) 337- נקבע כך:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל" (שם בעמ' 342)

עניינו של הנאשם 3 אינו ייחודי כדי כך שיצדיק פגיעה ש"שורת שוויון", ויחשב כמצדיק את העדפת אינטרס השיקום בענישתו. חומרת העבירות בנסיבות המקרה, אינה מאפשרת לוותר על ההרשעה מבלי שייפגעו שיקולי ענישה אחרים, זאת במיוחד לאור העובדה כי מדובר בהתנהגות עבריינית מתוכננת היטב מצד הנאשם 3.

כפי שהובא בפסיקה שהוצגה מעלה נופך הסלחנות הנלווה לאי הרשעה בגין עבירות אלו, אינו תואם את המאבק הנדרש מגפת עבירות הרכוש שפשטה בחברתנו. יש במעשיו של הנאשם רכיב של זלזול בוטה ברכושם של אחרים העומלים קשות להשגת קניינם. הגם שהנאשם אינו החוליה המרכזית ביותר בשרשרת בעבריינית יש במעשיו, המתוארים בכתב האישום המתוקן, חומרה יתרה שאינה מאפשרת להימנע מהרשעתו, וזאת למרות הפגיעה בצפויה בפרנסתו כנהג מונית, לדבריו,, שכן הנאשם נעזר במוניתו לשם הגשמת התוכנית העבריינית אותה רקם עם שותפו. יש להדגיש ולהרתיע עברייני רכוש ולהוקיע את התנהגותם. יידע כל מי שבחר לחמוד רכושו של אחר תוך רדיפת בצע כי פרנסתו תפגע בבוא היום שייתן את הדין על מעשיו.

מתסקירי המבחן ניתן ללמוד כי הנאשם 3 לא לקח אחריות מלאה על מעשיו וניסה להרחיק עצמו המפעילות העבריינית. על כן מצאתי כי לקיחת האחריות מצדו יצאה מן הפה אל החוץ, וללא כוונה כנה. מצאתי מקום לציין כי לקיחת אחריות כנה ואמתית על מעשי העבירות, הינו קריטריון סף בעת בית המשפט שוקל את שיקולי הרשעתו אם לאו של נאשם. משנאשם 3 טשטש את מעשיו וניסה להעניק להם נופך מקל, בצירוף חומרת המעשה, לצערי לא נותר בידי אלא להותיר את הרשעתו בדין על כנה.

לעניין חריגה ממתחם העונש בעניינו של נאשם 1:

17. ראשית, מצאתי מקום לציין כי הנאשם 1 אכן עבר הליך שיקומי וטיפולי בו שיתף בעולמו הפנימי, עברו והלך מחשבתו לעתיד. עם זאת, בשקילת האינטרס הציבורי, תוך שימת לב לתכנון הקפדני מצדו של הנאשם 1 בכל הנוגע לביצוע העבירות, רצונו בקבלת כסף מהיר וקל, הזמן הקצר בו ביצע שתי עבירות פריצה והמשיך לתכנן "פרויקטים עתידיים" מוביל למסקנה חד משמעית כי האינטרס הציבורי ייצא נפסד באם אחרוג ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1. בעיני, יש לתת דגש דווקא לאינטרס של הרתעת היחיד בעניינו של הנאשם שמלפניי, שכן יידע הנאשם 1 כי החמדנות ודרך הפשע נושאת בצידה מחיר כבד של שלילת חירות. מצאתי מקום לציין שנתתי משקל מכובד לשיקול השיקום בענישת הנאשם 1, שאם לא כך היה עונשו חמור בהרבה.

כמו כן יש לזקוף לחובתו של הנאשם את עברו בפלילי בתחום הסמים. הגם כי עבר זה ישן, הנאשם ריצה בגין עיסוקו בסם מאסר בן שנתיים וחצי ובכל זאת היה בעל תעוזה לספק לאחר סם.

18. כאמור, לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן בעניין הנאשמים. עם זאת, חומרת מעשיהם ומכלול הנסיבות וביניהן האינטרס הציבורי, הובילני למסקנה כי יש לבכר בענישתם את שיקול הגמול וההלימה.

כידוע, שירות המבחן הינו גוף ממליץ מקצועי, ואילו בית המשפט אינו מחויב להמלצותיו, אלא אמון הוא על ענישתם של הנאשמים, כאשר במסגרת תפקידו עליו לאזן בין שיקולים וקריטריונים נוספים מלבד שיקומם של הנאשמים.

ויפים לעניין זה הדברים שנקבעו ברע"פ 9151/06 מזרחי נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 15.11.06)

"...על-אף ששירות המבחן הינו גוף מקצועי חיוני, אשר בית-המשפט נעזר בו ומכבד את המלצותיו, אין הוא מחויב לקבל אותן. תפקידו השופט הינו האיזון בין השיקול הטיפולי והשיקומי, המתבטא בהמלצות שירות המבחן ובין שיקולים אחרים, העומדים בבסיס הענישה הפלילית (ראו ע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) 313 וכן ע"פ 175/05 רונן שטרית נ' מדינת ישראל (טרם פורסם))."

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

19. בגזירת העונש המתאים לנאשמים שמלפניי וכמצוות המחוקק בסעיף 40 יא' בחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיהם האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. נסיבות אלו נלמדות מטיעוני הצדדים ומדברי הסנגור והנאשמים לעונש.

לזכות הנאשם 1 התייחסתי להודייתו וחיסכון בזמן שיפוטי, חרטתו וההליך השיקומי אותו עבר.

לזכות נאשם 3 התייחסתי להודייתו וחיסכון בזמן שיפוטי, חרטתו והפגיעה בצד הרשעתו בו ובמשפחתו.

20. למעלה מן הצורך מצאתי מקום לציין כי אין בידי לקבל טענתו של ב"כ הנאשמים בדבר מעורבותו של הסוכן "על גבול של סוכן מדיח כנסיבה לקולא". הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן ככתבו וכלשונו, ועל כן על ב"כ הנאשם מוטלת החובה, מכוח סעיף 40(ג) בחוק להוכיח כל נסיבה לעונש בחציית מאזן ההסתברויות, דבר שלא התרחש בענייננו.

למרות השיקול השיקומי בעניינו של הנאשם 1, שוכנעתי כי אין מנוס מהשתת עונש הכולל בחובו רכיב ענישה של מאסר מאחורי סורג ובריח. אין מי יתקע בידי כף כי הנאשם 1 לא יחזר שנית על מעשיו, והחברה לא אמורה לשאת בסיכון זה, שהינו סיכון משמעותי.

גם בעניין נאשם 3 סברתי כי העונש הראוי בעניינו ימצא ביטוי במאסר מאחורי סורג ובריח. מעורבותו בעבירה הייתה מכרעת ובבחינת מעשה בלעדיו אין. הנאשם לא לקח אחריות מלאה ואמתית על מעשיו וטען כי נודע לו על כוונת הגניבה בדיעבד. במצב עניינים זה יש להעדיף את אינטרס הגמול וההלימה בענישתו לשלוח מסר ברור כי כל הבחור לקחת חלק במערך עבירות הרכוש תישלל חירותו.

21. לאחר ששקלתי את השיקולים השונים ובחנתי את טענות הצדדים ואת מכלול נסיבות העניין, שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשמים את העונשים, כדלקמן.

נאשם 1:

- א. מאסר בפועל למשך 28 חודשים.
- ב. מאסר למשך 8 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות כנגד הרכוש או עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.
- ג. מאסר למשך 4 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות כנגד הרכוש או עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם מתוך הפקדון בתיק מ"ת 13-03-26484 והיתרה תוחזר למפקיד.

ה. פוסלת את הנאשם מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה פסילה בפועל למשך 10 חודשים מיום שחרורו מהמאסר.

ו. פוסלת הנאשם מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה למשך 12 חודשים פסילה על תנאי והנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות על פקודת הסמים ונהיגה בזמן פסילה.

נאשם 3:

א. מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

ב. מאסר למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות כנגד הרכוש מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 3 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות כנגד הרכוש מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם מתוך ההפקדה בתיק מ"ת 13-03-26484 והיתרה תוחזר למפקיד.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ו אדר תשע"ד, 26/02/2014 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה - נאשמים 1 ו- 3

הנני מעכבת את ריצוי המאסר בפועל עד יום 23.4.14 שעה 10:00, ובמועד זה על הנאשמים להתייצב בבית סוהר "הדרים" לריצוי עונשם או על פי החלטת שב"ס, כשברשותם ת.ז או דרכון.

על הנאשמים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 9787377 - 08, 9787336 - 08.

עיכוב הביצוע הינו בכפוף לתנאים כדלקמן:

נאשם 1:

(א) ערבון בסך 25,000 ₪ מתיק מ"ת 26484-03-13 ישמש להבטחת ההתייצבות למאסר.

(ב) בנוסף, ימציא הנאשם ערבון במזומן או ערבות בנקאית ע"ס 5000 ₪.

(ג) שתי ערבויות צד ג' בטוחות, כל אחת ע"ס 5000 ₪.

(ד) הנני מורה על עיכוב יציאה מן הארץ, ובאם הנאשם מחזיק בדרכון עליו להפקידו במזכירות בית-המשפט. ניתנת בזאת ארכה להפקדת הדרכון עד ליום 27.2.14 שעה 12:00.

יש לאפשר לנאשם שיחות טלפון להסדרת הערבויות.

נאשם 3:

(א) ערבון בסך 2000 ₪ מתיק מ"ת 26484-03-13 ישמש להבטחת ההתייצבות למאסר.

(ב) בנוסף, ימציא הנאשם ערבון במזומן או ערבות בנקאית ע"ס 5000 ₪.

(ג) שתי ערבויות צד ג' בטוחות, כל אחת ע"ס 5000 ₪.

(ד) הנני מורה על עיכוב יציאה מן הארץ, ובאם הנאשם מחזיק בדרכון עליו להפקידו במזכירות בית- המשפט. ניתנת בזאת ארכה להפקדת הדרכון עד ליום 27.2.14 שעה 12:00.

יש לאפשר לנאשם שיחות טלפון להסדרת הערבויות.

ניתנה והודעה היום כ"ו אדר תשע"ד, 26/02/2014 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן, שופטת